A szabályozó eszközök kialakításának elsődleges rempont a környezetszennyezés csökkentése, de fontos a beavatkozásnak gazdasági és, amely a környezeti károk megelőzéséhez, csökkentéséhez szükséges forrást ad. A közvetlen, vagy törvényi szabályozás eszközei a hatósági előírások (tiltások, korlátozások), melyek nyomán kényszerítő erővel (büntető ellenőrzés) érvényesülnek. Vonatkozhatnak: emisszióra, immissziós szintre, technikai megoldásokra, termelési folyamatokra. A közvetett, vagy gazdasági szabályozás célja, hogy a gazdálkodókat érdekeltté tegye a környezetkímélő magatartásban. Eszközei: különféle adók (SZJA, ÁFA, Fogy. adó), vámok, díjak. A környezeti díjakból befolyt összeget környezeti célok támogatására fordítják: környezetvédelmi díj, felhasználói díjak. (22)

A termékdíj célja, hogy a környezetet vagy annak valamely elemét a termék előállítása, felhasználása során, vagy azt követően közvetlenül vagy közvetve terhelő, v. veszélyeztető termék által okozott környezeti károk csökkentéséhez és a megelőzéshez pénzügyi forrásokat teremtsen, valamint járuljon hozzá a környezetszennyezés csökkentéséhez és ösztönözzön a természeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodásra. Termékdíjas körök: • ütőanyagok, • gumiabroncs • hűtőberendezés • csomagolóeszköz • akkumul. • gépjárművek csomagolóeszközei (23)

A környezetkárpótlási irányítási rendszer (KIR [illegible]) bevezetésére irodalomra szabályozó gazdálkodó szervezetek számára olyan eszköz, amelyik segíti a vállalatot környezetvédelmi problémáinak megoldásában és üzleti céljainak elérésében. A KIR előnyei a vállalat számára: • javul a vállalat környezetvédelmi imidzse, erősödik a cég iránti bizalom, javul a hatósági megítélés • csökken az anyag- és energiafelhasználás, a szennyvíz-anyag-hulladék-keletkezés • a környezeti felelősségért egyértelműbb lesznek • lehetőség nyílik új piacok megszerzésére. (24)

EMAS: • Nem bünteti, hanem a vezetőket ösztönzi környezetvédelmi kötelezettségeik • Nem a termékre, hanem a vállalat egészét érinti. Építőkövei: ① Ki kell dolgozni a vállalat környezetvédelmi politikáját. ② Kezdeti felülvizsgálatot kell végezni a telephelyen ③ A felmérés alapján környezetvédelmi programot kell kidolgozni ④ Ki kell dolgozni a környezeti Management Rendszer működésének feltételeit. ⑤ Auditálás és megerősítés ⑥ Környezetvédelmi nyilatkozat + környezetvédelmi ⑦ Telephelyek regisztrálása (25)

ISO 14001 öt alapelve: ① környezeti politika az általános irányt jelöli ki, és a szervezet intézkedéseinek mögöttes hátterét határozza meg ② Tervezés → tudni kell demonstrálni, hogy a szervezet számba veszi környezetének és ezek határait. ③ Bevezetés és működtetés → a felelősség a felsővezetésé, az alkalmazottakat folyamatosan képezni kell, dokumentációs rendszert kell létrehozni és kezelni ④ Ellenőrző és helyesbítő tevékenység → a jelentős környezeti tényezőket és határokat rendszeresen ellenőrizni kell ⑤ Vezetőségi átvizsgálás → értékelik az auditorok eredményeit, igaz stb. változásokat. (26)

Az esetek többségében a KIR-t a vállalat külső auditáló céggel tanúsíttatja, pedig a jól működő rendszer tanúsítás nélkül is erőt a környezeti teljesítmény folyamatos javítására. Azonban ez növeli a cég iránti bizalmat, és marketing-előnyként is hosszú távon, hiszen a tanúsítás egy független szervezet igazolása a KIR megfelelő működéséről. (27)

A minőség szót gyakran használjuk egy termék v. szolgáltatás kiválóságának jellemzésére. Az ISO 9000:2000 szabvány szerint a minőség annak mértéke, hogy mennyire teljesíti a saját jellemzői egy csoportja a követelményeket. E def. lényeges az, hogy saját (elvárásoktól független) jellemzőkre van szó; de nem sorolja fel, hogy a minőség fogalma termékre, rendszerre v. folyamatra vonatkoztatható. Azt sem említi meg, hogy kinek a követelményeit kell teljesíteni. (1)

Ha a piaci versenyben hosszú távú előnyre akarunk szert tenni, akkor folyamatosan meg kell felelnünk a vevő elvárásainak, méghozzá úgy, hogy a vevő megelégedettségét: számára értéktöbbletet képviseljen. Ennek az előnynek a megszerzéséhez tudnunk kell: Ki a vevőnk, melyek az elvárásai, és hogy a vevő rempont jelölje meg teljesítményét nyújtunk (és milyet a versenytársaink). A vevő olyan valaki, akit minőnk érint. Van külső és belső vevő. (2)

Minden intézményen belül és kívül – alá-fölérendeltségi, baráti vagy ellenséges van ró – ún. minőségláncok vannak. A minőségi láncban vevő–szállító kapcsolatok működnek, ahol mindenki vevője egy előző folyamatnak, és szállítója a következőnek. A minőségi láncot bármely ponton meg tud szakítani egyetlen olyan ember vagy egységben olyan berendezés, amely nem felel meg a vevői igényeket. (3)

A külső vevőket befolyásolja a termék vagy szolgáltatás. Megvásárolják (4) ezt, de nem tagjai annak a szervezetnek, amely a terméket előállítja vagy a szolgáltatást nyújtja. • A belső vevőket minden befolyásolják a termékek és szolgáltatások, de még tagjai is annak a szervezetnek, amely a terméket elő állítja. Őket is vevőnek nevezzük annak érdekében, hogy pénzt nem adnak érte. • Minden vevő (külső és belső is) közvetlenül vagy közvetve kapcsolatba kerül a szervezet által előállított termékkel vagy szolgáltatással.

Amikor szükséges azonosítani egy bizonyos termék v. szolgáltatás vevőit, (5) akkor már elvárásaikat is meghatározhatjuk négy kulcsfontosságú kérdés megválaszolásával:

- Milyen termék \ szolgáltatás jellemzőket tekintenek a vevők?
- Milyen teljesítménynívó minőséges az elvárások kielégítéséhez?
- Milyen a különböző jellemzők viszonylagos fontossága?
- Mennyire elégedettek a vevők a teljesítmény jelenlegi szintjével?

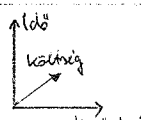

(6)
- Termék minősége: azokat a tulajdonságokat foglalja magában, amelyeket a vevő megvásárol. A termék azt képviseli, amit kínálkozónak, és ezt le lehet mérni arról is, hogy a szolgáltatást végezték-e.
- Szolgáltatás minősége: azokat a jellemzőket tartalmazza, amelyeket a vevő a vásárlás lebonyolítása során él át v. figyel meg. A szolgáltatás értéke tehát abban mutatkozik meg, hogy hogyan nyújtják azt.

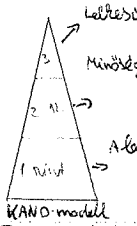

(7)
Létesítő jellemzők: kötelező igények, melyek értéktöbbletet jelentenek
Minőség és teljesítmény követelmények: kimondott elvárások, amelyek közül választhat a vevő.
Alapkövetelmények: kimondatlan, de minimálisan elvárt igények, melyektől feltételezzük, hogy minden teljesítsék (pl. egésza → az jár is.)

(8)
① a XX. sz. elején, a tömeggyártás kialakulása előtt, a kis műhelyekben a gyártás és az ellenőrzés még nem vált külön. ② A kialakulását a minőségellenőrzési rendszer: a gyártás-ellenőrzés – előgyártás/javítás közt az ipari termelés alapja. ③ A minőségügyi tevékenység kiterjesztése az egész előállítási folyamatra. Az új megközelítés előre: elsősorban ④ minőségbiztosítás: a vevő kimondott igényeinek kielégítése ⑤ minőségirányítás: a gyártástechnikai hibák csökkentése az előző minőségfejlesztési módszerekre való visszatekintéssel ⑥ minőségmenedzsment: a külső igények kielégítése ⑦ teljes körű min. irányítás: az összes folyamat és vállalati tevékenység integrálása a min. központi szerepe előtt.

A minőségellenőrzés célja a termékek megfelelőségének vizsgálata. (9)
• A hagyományos minőségellenőrzésnél a mintából a következtetéseket az ellenőrző személy értékítélete alapján vonják le. • A statisztikai módszerek alkalmazás min. áll. során a gyártó cég a selejt kiküszöbölésére összpontosít, szigorú határokat szabnak a hibás termékek az ideiglenes-, gyártásközi-, és végellenőrzés alkalmazásával. A stat. módszerek lehetővé teszik, hogy a gyártás menetébe időben beavatkozzanak és a selejt bekövetkeztét megelőzzék.

A stat. min.-ellenőrzés gyakorlatban kialakult típusai: (10a)

Ideiglenes-ellenőrzés:	Gyártásközi ellenőrzés:	Végellenőrzés:
• 100%-os ellenőrzés	• első darab-ellenőrzés	• 100%-os ell.
• véletlenszerű ell.	• műveleten belüli ell.	• véletlenszerű ell.
• statisztikai mintavételes ellenőrzés	• műveletek közötti ell.	• statisztikai mintavételes ellenőrzés
	• műveletek utáni ell.	

Az ideiglenes-ellenőrzés feladata gondoskodni arról, hogy csak olyan termékek kerüljenek átvételre és raktárba, amelyek megfelelnek az előírásokban rögzített követelményeknek. Ez lehet külső beszállítótól vagy belső, más részlegről érkezett termék is. • A gyártásközi ellenőrzés feladata a készülő terméknek a gyártás folyamata közbeni min. ellenőrzése, a selejt minél korábbi felismerése. Szakaszai: első darab- ellenőrzés, műveleten belüli ell, műveletek közötti ell. és műveletek utáni ell. (11)

Végellenőrzés: a mintából nagy valószínűséggel helyes következtetést tehet annak a anyagnak a tömegére vonatkozóan. Tipp: 100%-os ell → csak kivételes esetekben alkalmazzák, nem megbízható.
• véletlenszerű ell → nem javasolt, mivel a minta hibaarányának az összességre való átvételével.
• statisztikai mintavételes ell → minősítéses és méréses típusok. A próbában talált selejt számából a gyártó üzem teljesítőképessége lehet következtetni. (12)

Minőségmenedzsmenttel kapcsolatos kifejezések: (13)
① gyakorisági – eloszlás: táblázatos v. diagram-ábrázolása annak, hogy egyedi min.-jellemző valamely érték körül hányszor fordul elő a termék vizsgált minőségében.
② Szabályozó kártya → ún. lap az eredmények grafikus ábrázolásához, melyet alsó és felső figyelmeztető, beavatkozási v. tűrés-határvonallal használnak össze.
③ Mintavételi táblázat: egy eljárás sorozatot jelent, amely általában egy átvételi mintavételi terv kiválasztásából áll.
④ Speciális módszerek: tűréselemzés, korrelációs-számítás stb.

Minőségbiztosításnál nevezzük az összes olyan tervezett és rendszeresített tevékenységet, amelyet a min. irányítási rendszerben belül végrehajtanak és amelyek esetén igazolnak annak érdekében, hogy megfelelő bizalmat nyújtsanak arra, hogy a termék v. szolgáltatás teljesítse a minőség-követelményeket. Ilyen tevékenységek pl.: vevő igényeinek alapos felmérése; igények kielégítésének tervezése; az igények teljesítése és arról visszajelzés, valamint – eltérés esetén – megfelelő korrekciós intézkedések végrehajtása. (14)